

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از سایت: تدارک
۲۳ مارچ ۲۰۲۲

"نامه پنجاه" به کلینتون

دولت وقت در روسیه به حدی تابع امریکا بود که نویسندگان نامه نه از واکنش آن دولت، بلکه از رشد اپوزیسیون غیر دموکراتیک اظهار نگرانی می‌کنند. در مقابل چنین روسیه ای بود که امریکا و غرب حتی برای لحظه‌ای دست از تهدید موجودیت آن برنداشتند. آنان که جنگ بین روسیه و غرب را با عناوینی از قبیل جنگی بین قدرتهای امپریالیستی تبیین می‌کنند به معنای واقعی کلمه خانن به حقیقتند.

توضیح سایت:

نامه‌ای که مشاهده می‌کنید در ۲۶ جون سال ۱۹۹۷ با امضای پنجاه نفر از شخصیت‌های سیاسی و دانشگاهی امریکا خطاب به رئیس جمهور وقت امریکا، بیل کلینتون، منتشر شد. امضاء کنندگان نامه نه از شخصیت‌های متعلق به انواع جنبشهای ضد جنگ و یا جنبش صلح و مشابه آن، بلکه اساساً از میان سیاستمداران و دانشگاهیانی بودند که یا در اتاقهای فکر متعلق به برگزیدگان طبقه حاکمه امریکا از قبیل انستیتوی بروکینگز و دانشگاه هاپکینز بودند و یا از مقامات بالای نظامی سابق ایالات متحده در حد جنرال ارتش و نیروی بحری (به طور مثال رابرت پرسلی و جیمز واتکینز). در میان اسامی حتی نام رابرت د. مکنامارا وزیر دفاع دوران جنگ ویتنام و از مسؤولین اصلی بمبارانهای وحشیانه ویتنام و کامبوج نیز به چشم می‌خورد. بخش دیگری از امضاء کنندگان نامه را سناتورهای و نمایندگان کنگره از حزب جمهوریخواه تشکیل می‌دهند. اهمیت نامه بیش از هر چیز در همین ترکیب امضاء کنندگان آن است که نشان می‌دهد پیش‌بینی روند تحولات به سمت جنگ کنونی بر اساس اقدامات تهاجمی و جنگ طلبانه امریکا در درون خود طبقه حاکمه امریکا نیز وجود داشت. نامه پرتوی است بر تهدیدی واقعی که از سوی ایالات متحده و ناتو برای موجودیت روسیه تدارک دیده شده بود و راهی جز مقابله به مثل برای این کشور باقی نمی‌گذاشت.

از سوی دیگر، در زمان نگارش نامه روسیه در قعر تباهی ناشی از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و در هم شکستن ساختارهای اجتماعی‌اش قرار داشت. روسیه نیمه دهه نود قرن پیشین جامعه‌ای بود تحت سلطه یک سرمایه داری گانگستری با فقر و فلاکت وسیع و حتی مرگ و میر ناشی از گرسنگی. از نظر سیاسی این جامعه‌ای بود در بست در اختیار امریکا. الگوهای زندگی خود را از امریکا می‌گرفت و ایده‌آل نسل کاملی از شهروندان آن را تبدیل شدن به کشوری از نوع امریکا تشکیل می‌داد. دولت وقت در روسیه به حدی تابع امریکا بود که نویسندگان نامه نه از واکنش

آن دولت، بلکه از رشد اپوزیسیون غیر دموکراتیک اظهار نگرانی می‌کنند. در مقابل چنین روسیه ای بود که امریکا و غرب حتی برای لحظه‌ای دست از تهدید موجودیت آن برداشتند. آنان که جنگ بین روسیه و غرب را با عناوینی از قبیل جنگی بین قدرتهای امپریالیستی تبیین می‌کنند به معنای واقعی کلمه خائن به حقیقتند.

آقای رئیس جمهور محترم،

ما امضا کنندگان این نامه بر این نظر هستیم که تلاش‌های کنونی به رهبری ایالات متحده برای گسترش ناتو، که موضوع مرکزی بحث در اجلاس اخیر هلسینکی و پاریس بوده است، یک اشتباه سیاسی با ابعاد تاریخی است. ما معتقدیم که گسترش ناتو به دلایل زیر امنیت متحدان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و ثبات اروپا را متزلزل خواهد کرد:

۱. گسترش ناتو که همچنان در روسیه با مخالفت در تمام سطوح سیاسی مواجه است، اپوزیسیون غیر دموکراتیک را تقویت خواهد کرد، حامیان اصلاحات و همکاری با غرب را تضعیف می‌کند، روس‌ها را به این نتیجه می‌رساند که کل ترتیبات پس از جنگ سرد را به زیر سؤال ببرند و مقاومت در دوما را علیه قراردادهای استارت ۲ و استارت ۳ تشدید می‌کند. گسترش ناتو یک خط تمایز جدید بین عضو و غیر عضو در اروپا ترسیم می‌کند، بی‌ثباتی را تقویت و نهایتاً احساس امنیت کشورهای غیر عضو را کاهش می‌دهد.

۲. این گسترش در ناتو که بر اساس داده‌ها به لحاظ زمانی نامحدود است، به ناگزیر توانایی ناتو را برای انجام وظیفه اصلی اش کاهش خواهد داد. این مسأله شامل تضمین‌های امنیتی ایالات متحده برای کشورهای نیز خواهد شد که مشکلات جدی در ارتباط با مرزها و اقلیت‌های ملی دارند و به لحاظ توسعه دموکراتیک سیستم دولتی نامتوازن هستند.

۳. گسترش ناتو در ایالات متحده بحث‌های گسترده‌ای را در مورد هزینه‌های نامعلوم اما مطمئناً گران آن برانگیخته و تعهد ایالات متحده به اتحاد را که به طور سنتی و بدرستی به عنوان هسته اصلی سیاست خارجی امریکا تلقی می‌شود، زیر سؤال خواهد برد.

ما به دلیل این ایرادهای جدی و فقدان دلیلی [موجه] برای این تصمیم شتابزده بر توقف پروژه توسعه ناتو تأکید می‌کنیم و در عین حال خواهان در پیش گرفتن اقدامات جایگزین هستیم. از جمله:

- بازگشودن درهای اقتصادی و سیاسی اتحادیه اروپا به روی اروپای مرکزی و شرقی؛
 - توسعه یک برنامه قوی مشارکت برای صلح؛
 - حمایت از رابطه‌ای بر اساس همکاری بین ناتو و روسیه؛ و
 - تداوم روند کاهش تسلیحات و ایجاد شفافیت به خصوص در رابطه با تسلیحات و مواد هسته‌ای، که بزرگترین تهدید برای ایالات متحده است و همچنین در ارتباط با نیروهای مسلح متعارف در اروپا.
- در حال حاضر روسیه تهدیدی برای همسایگان غربی اش نیست، و کشورهای مرکزی و شرقی اروپا در خطر نیستند. به این دلیل و دلایل فوق‌الذکر ما بر این عقیده ایم که گسترش ناتو نه ضروری و نه مطلوب است. و این سیاست نادرست می‌تواند و باید متوقف شود.
- با درودهای صمیمانه

George Bunn, Townsend Hoopes, Sam Nunn, Robert Bowie, Gordon Humphrey, Herbert S. Okun, Bill Bradley, Fred Ikle, W.K.H. Panofsky, David Calleo, Bennett Johnston, Christian

Patte, Richard T. Davies, Carl Kaysen, Richard Pipes, Jonathan Dean, Spurgeon Keeny, Robert E. Pursley, Paul Doty, James Leonard, George Rathjens, Susan Eisenhower, Edward Luttwak, Stanley Resor, David M. Evans, Michael Mandelbaum, John Rhineland, David Fischer, Jack F. Matlock Jr., John J. Shanahan, Raymond Garthoff, C. William Maynes, Marshall Shulman, Morton H. Halperin, Richard McCormack, John Steinbruner, Owen Harries, David McGiffert, Stansfield Turner, Gary Hart, Robert McNamara, Richard Viets, Arthur Hartman, Jack Mendelsohn, Paul Warnke, Mark Hatfield, Philip Merrill, James D. Watkins, John P. Holdren, Paul H. Nitze

ترجمه تحریریه سایت

منبع:

<https://www.heise.de/forum/Telepolis/Kommentare/Ukrainekrieg-Unerhoerte-Stimmen-aus-der-Bundeswehr/Brief-der-Fuenfzig-an-Clinton/posting-40675730/show/>
<https://www.armscontrol.org/act/1997-06/arms-control-today/opposition-nato-expansion>